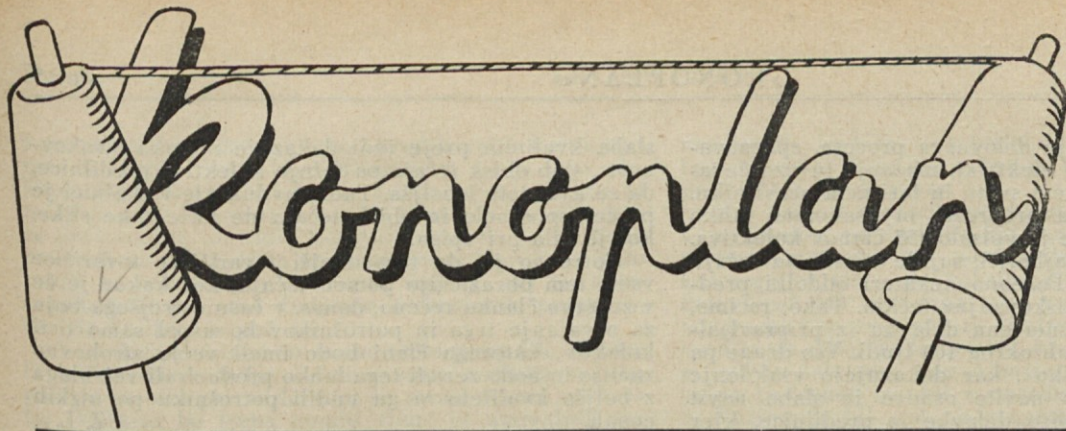

GLASILO
KOLEKTIVA
»INDUPLATI«
JARŠE

30. DECEMBRA 1952

CENA DIN 5.—

ŠT. 5

Praznik najmlajših v Jaršah

Dedek Mraz se je v naši osvobojeni domovini kar udomačil. Postal je takorekoč naš. Le zakaj je postal tako naš in je skoraj izpodrinil Miklavža in njegovo hudobno spremstvo?

Ko smo bili še v tistih drobnih letih polni otročjega humerja, razbrzdanosti in naivnosti — smo verjeli vsakomur vse, kar je kazalo po pravljicnem svetu in nekem možu, ki nosi darila dobrim, pridnim otrokom. O, koliko prijetnega in hudega smo takrat še otroci preživeli, predno smo prišli do obljubljenih dobrot. Starši so nas učili, da Miklavž obdaruje dobre in pridne otroke. Hudobne pa nagradi njegovo spremstvo — parkeljni, ki so imeli v rokah močno orožje strahu — pekel.

Toda tako kot se je ta »dobri« Miklavž poigralval z našimi naivnimi možgani, da smo verjeli v njegovo pravico, tako smo z našo rastjo prišli do spoznanja, da je Miklavž ljubil predvsem bogate otroke, da je bil močno pristranski in se ni prav nič zavzemal za revne otroke.

Vse izgleda, da je bil podkupljen od takratnih bogatašev. Mi revnejši pa smo bili v glavnem zadovoljni, da smo ga videli v očarljivi obleki s častito sivo brado in njegovo surovo ter hudobno spremstvo.

Po osvoboditvi se za takega pristranskega »ljubitelja« naših najmlajših nismo ogreli. Odločili smo se, da pride med naše pionirje in cicibane predstavnik zimske prirode Dedek Mraz. O, da! Ta mož se na vso moč trudi, da bi bil pravičen, da bi nam pomagal graditi našo lepšo bodočnost. Nič nima hudobnega poslanstva, močno se je povezal z našimi delovnimi ljudmi. Mi ga med letom informiramo v kolikor je sam spre-

gledal, kako se naši pionirji obnašajo doma pred starši, v šoli, pri telovadbi, na ulici in drugod. Naj bo reven ali bogat — pri Dedku Mrazu se gre samo za pridnost, ubogljivost, poštenost; mnogo pažnje pa polaga na prizadevanje v šoli, iskrenost, tovarištvo in podobno. To pa je tudi najvažnejše. Mar ne bodo starši, učitelji in drugi takega pionirja najbolj veseli?

Kot rečeno Dedek Mraz vsako leto obišče naše pionirje in cicibane. Toda letošnji obisk v Jaršah (v Kino dvorani) bo nekaj izrednega. Dedek Mraz kljub svoji starosti ni opešal, še vedno je iznajdljiv. Mnogo dobrih želja pošilja med naše najmlajše. Sporočil nam je v svojem pismu, da ima za pionirje letos popolnoma nov program kot izredno in posebno darilo. V svojem pismu pravi, da ne gre toliko za piškote in ostala materialna darila, ki jih pionirji že čez dva dni pospravijo, ampak nas bo presenetil s štiridnevним kulturnim sporedom, ki bo nadvse pester in bogat. Za 30. december pa pripravlja Dedek Mraz izredno presenečenje. O samem dnevu, ko bo delil darila, pa trdovratno molči in opozarja, da morajo biti pionirji in cicibani v tem mesecu izredno pridni in ubogljivi doma, v šoli in drugod. Pomislite pred kakšno uganko nas je postavil, ne samo pionirje, ampak tudi odrasle! Toda ni prav, kakor piše v pismu, da samo čakamo, da bo sam vse delal. Zato poziva vse, stare in mlade, da mu pomagajo, da bodo dnevi 24., 25., 26., 27., 28. in 30. decembra kar najbolj pripravljeni, da vsi sodelujemo.

Naj vam povem še to, da smo mu odpisali, da smo začeli že vsi delati, samo da nas bo letošnje leto Dedek Mraz kar najbolj presenetil.

Drobež Maks

Dvignimo našo strokovnost

V borbi za čim boljšo kvaliteto izdelkov, ki se zadnje čase zaradi vse večje konkurence na trgu zaostre, je eden izmed najvažnejših faktorjev strokovno znanje delavcev na poedinih delovnih mestih. Mnoge napake v blagu ali na preji nastanejo prav vsled nepoznavanja materiala ali vsled nepravilnega ravnanja s stroji, kar je posebno opaziti pri mlajših delavcih in delavkah. Tudi okvare na strojih so pogosto posledica nizkega strokovnega znanja delavca, ki dela na stroju, ali pa nepravilnega in nezadostnega mazanja strojev. Nekvalitetno blago in stalne okvare na strojih nam zvišujejo režijske stroške, nam zmanjšujejo možnost prodaje naših izdelkov na trgu, kjer potrošnik zahteva za svoj denar kvaliteten izdelek in nizko ceno. Od prodaje naših izdelkov pa seveda zavisi naš plačni fond in s tem naše plače in eventualni dobiček, kajti ni dovolj blago samo izdelati, treba ga je tudi prodati, ker banka računa plačni fond samo od tako ustvarjenega denarja.

Vse to nas sili, da stalno dvigamo svoje strokovno znanje. Mlajše delavke se morajo učiti pri starejših, starejše pa morajo svoje dolgoletne izkušnje prenesti na svoje mlade sodelavke in ne svojega znanja ljubosumno skrivati. Tudi mojstri morajo svojo pozornost

posvečati ne samo strojem, ampak tudi delavkam, jim stalno kazati njihove napake pri delu in seveda tudi način, kako bi te napake odstranile. Dolžnost mojstrov, nadmojstrov in vseh drugih pa je tudi, da s čitanjem sodobnih strokovnih časopisov in knjig stalno širijo svoje obzorje in so vedno na tekočem o napredku moderne tehnike. V današnjem hitrem tempu življenja se vsako neznanje in neupoštevanje novosti lahko negativno odraža pri delu celotnega kolektiva in ga tudi materialno oškoduje.

Delavski svet je pri presoji položaja podjetja uvidel, kakšnega pomena je strokovno znanje za dobro uspevanje podjetja in je zato dal predlog upravi podjetja, da organizira strokovni tečaj, kjer bi člani kolektiva dobili osnovno znanje o tekstilni stroki.

Strokovni tečaj se vrši v prostorih sindikalne pisarne dvakrat na teden po dve uri. Program obsega

Uredništvo »Konoplana« želi vsem čitateljem, kakor tudi vsem ostalim članom kolektiva, da bi v novem letu 1953. dosegli spet nove delovne uspehe, čestita pa vsemu kolektivu na doseženih uspehih v letu 1952.

naslednje: spoznavanje delovnega procesa, spoznavanje surovin, osnovno o elektriki, mazanje in vzdrževanje strojev, o delavskem svetu in tarifnem pravilniku. Snov sama se podaja preprosto in vsakomur lahko razumljivo. V tečaj se je vpisalo 135 članov kolektiva. Obisk tečaja pa ni najboljši, saj je včasih na tečaju samo 20 slušateljev. Posebno nekateri oddelki prednjačijo v »dobrem obiskovanju« tečaja. Tako, recimo, je vpisana v tečaj samo ena delavka iz pripravljalnice, kjer je zaposlenih okrog 100 ljudi. Vse druge pa so strokovno »na višku«, kar dokazujejo vsakdanje reklamacije za slabo navite osnove in slabo navit vrotek. Dosti boljše niso delavke iz predilnice, kjer

slaba kvaliteta preje tudi dokazuje »visoko strokovnost«, slab obisk tečaja pa težnjo kolektiva predilnice, da se kvaliteta izboljša. Tudi navdušenje v tkalnici je precej splahnelo in obisk tečaja ne kaže take slike, kot je bila pri vpisu.

Potrebno je, da razsodnejši tovariši in tovarišice vsem tem obrazložijo pomen tečaja, ker kakor je že v začetku članka rečeno, danes, v času ostrejšega boja za osvajanje trga in potrošnikov bo uspel samo tisti kolektiv, katerega člani bodo imeli večje strokovno znanje in bodo zaradi tega lahko producirali več blaga z boljšo kvaliteto in ga nudili potrošniku po nizkih cenah.

Z. L.

Poročilo komisije za pregled prostorov

Na čast VI. kongresu KPJ in v okviru sklepa delavskega sveta se je delovni kolektiv obvezal, da bo očistil svoje prostore in jih primerno okrasil. Sindikalni pododbori pa so si s tem v zvezi napovedali tekmovanje ter v ta namen formirali komisijo, ki naj bi ocenila posamezne oddelke. Komisija je vse prostore pregledala ter ocenjevala po sledečih točkah:

1. Okrasitev prostora in delovnih mest
2. Splošno očiščen prostor
3. Čistost strojev
4. Urejenost orodja in materiala

Najprej smo si ogledali oplemenjevalnico, barvarno in impregnacijo z vsemi njihovimi prostori. V kleti je bilo še kar urejeno, vendar bi bilo lahko precej boljše. Po hodniku so bile razmetane deske, zaboji, raztresen škrob, vse zaprašeno. Tudi stranišča so bila v zelo slabem stanju in neočiščena. Garderoba je sicer zelo lepa, vendar ji primanjkuje zraka — urejena in očiščena pa tudi ni bila. Porcelanaste obloge zidu so bile neočiščene in tudi umivalnik ni bil pomit. V belinici so se zelo malo potrudili, da bi spravili svoj oddelek v red. Okrasili so zelo borno. Po mizah in omarah je ležal prah, po oknih so ležale stare cikle, po kotih pa cunjje.

V barvarni so se sicer malo bolj potrudili, kar se tiče krasitve, vendar pa niso pomislili, da je treba oddelek tudi počistiti. Porcelanaste obloge že dalje časa niso bile pomite, po oknih so ležali zarjaveli vijaki, okenska stekla razbita, luknje pa zamašene s cunjami. Predpasniki so viseli na električnih stikalih, kamor prav gotovo ne spadajo, po kotih pa so ležali škornji in stare cikle, kakor da ne bi imeli garderobe. Ventili pri parovodih skoro povsod puščajo ali pa so zamašeni s cunjami. Prostor za tehtanje barv je bil nečist in neurejen.

V impregnaciji se nam je nudila skoraj ista slika, okrašeno zelo slabo, počiščeno pa še slabše, nikjer se ni poznalo, da so vložili kaj truda v to in spravili svoje prostore v red.

Mnenje komisije je, da bi se dalo v vseh teh prostorih marsikaj na lahek način in z malo truda spraviti v red in počistiti, seveda če bi bili ljudje, ki v tem oddelku delajo, malo bolj redoljubni. Res je, da so tudi objektivne težave, da ni tako, kot bi moralo biti, a prav zato bi morali vsaj to, kar imamo, čuvati in držati v redu.

Oglejmo si spodnjo tkalnico in videli bomo, kako so se tam potrudili. Oddelek je bil na splošno urejen in videlo se je, da so se potrudili, da bi ga spravili v red, vendar se niso morda zanesli na to, da bo komisija gledala tudi malo po kotih in tudi po omaricah mojstrov. Ker nimajo urejenih garderob, jim visi obleka po stenah in strojih, kar pa ne dela lepe slike oddelku. Okrog strojev je bilo še kar urejeno in počiščeno, le nad stroji je bila zaloga prahu neizčrpana. Tudi stroji niso bili dobro očiščeni, a iz zagovorov tovarišev mojstrov smo izvedeli, da nimajo dobrih omel, kar smo se tudi sami prepričali. Po omarah, kjer hranijo zobčnike, je bilo neurejeno in zaprašeno (star prah in umazanija še s strojev). Tam, kjer imajo orodje, je skoro enaka slika, po mojstrskih mizicah pa je graje vreden nered. Popolna anarhija, vijaki,

orodje, peresa, napenjanci, cunjje vse skupaj v enem predalu. Tudi mizice same so v zelo kritičnem stanju in kličejo po novih. Dobro bi bilo, da bi se enkrat potrudili in očistili belež z vrat.

V zgornjih tkalnicah pa je bilo veliko slabše. Za omaro stara svinjarija (obrezki, kostanjeve lupine, papir itd.). Pri oknih več let star z umazanijo prepojen prah, tako da bi ga lahko z lopato pobiral. Tam, kjer je pripravljeno za stranišča, je nered in umazanija. Mojstrova omarica kaže še slabšo sliko kot spodaj. Prav taka ali pa še malo slabša slika je pri sosedih. Omarica mojstra pod kritiko, strojni deli razmetani po vseh kotih, na splošno slabo urejeno, počiščeno za silo, vendar dobro okrašeno. Glede na njihove možnosti pa bi lahko bilo neprimerno bolje.

V izdaji votka pa je bila komisija zelo razočarana. Prostor, ki bi se dal lepo urediti, je bil naravnost zanemaren: razmetano, nepočiščeno, neokrašeno. Krona vsemu pa je zarjavela in že razpadajoča parna cev, za katero kaže, da ljudje, ki tam prebivajo, niso še opazili, kajti drugače bi se gotovo našel kdo, ki bi dal to popraviti.

Pripravljalnica je prostor, ki bi se dal po mnenju komisije zelo lepo urediti in pospraviti kakor tudi okrasiti, vendar ni bilo tako. Po kotih in pod okni so ležale stare smeti, po omarah zbirka starih cepat in cikel, zaprašeno (star prah), v vsaki odprtini pri oknu pa je bilo nekaj vskladiščenega (električni material). Skratka, tu so se zelo malo potrudili, da bi počistili in uredili, vendar pa je bilo okrašeno še kar lepo.

V prejemarni surovega blaga in pregledovalnici so se z okrasitvijo potrudili, tudi pospravili so, vendar pa bi lahko omedli še pajčevine ter spravili belež z vrat.

V mungi bi bilo tudi lahko precej bolje, okrasili so malo, počistili površino (pajčevine).

Adjustirna je prostor, ki bi se dal zelo lepo urediti, vendar tega ni bilo. Tarnajo, da nimajo košev za odpadke, omaric za obleko itd. Nihče od njih pa ni videl odtočne cevi, ki je zvezana z vrvico, da bi jo dal popraviti. Tudi belež na vratih bi že lahko odstranili in tudi okrasili bi lahko bolje. Posebej je komisija dolžna omeniti tov. Lavriča, ki je komisijo, ki so jo postavili delavci, sprejel zelo neprijazno ter imel do nje nepravilen odnos, namesto da bi stvari jemal res kritično. Kakor kaže, bo vsekakor moral spremeniti odnos do delavskih organov, katerih namen je le storiti delavcem iz tovarne drugi dom, ne pa kaznilnico.

Škrobilnica je bila v zelo slabem stanju. Komisija bi imela pripomniti samo to, da svinjarija in parole ne gredo skupaj.

Kaj pa naša vedno grajana predilnica? Ali se je kaj potrudila? V skladišču je bilo neurejeno, star prah, pajčevine, razmetan material (ker še vedno ni dovolj lesa, da bi se uredil pod, o katerem se govori že dalje časa; upamo, da se bo premaknilo kaj naprej). Iz vreč pri strojih ni bil izpraznjen prah, vendar pa so bili stroji v kleti dobro očiščeni.

V mikalnici se niso preveč potrudili, še vedno star prah na zidu, okrog strojev stvari niso stale na svojih mestih, odpadki razmetani (ni bilo zabojev), okrašeno pa je bilo primerno. Na nasprotni strani, pri raztezal-

kah, pa lahko rečemo, da so naredili velik korak naprej v čistoči. Stropi so bili ometeni, stroji lepo očiščeni, lepo okrašeno, tako da lahko rečemo, kakor so težki pogoji, da je bil to najbolje urejen prostor, kar je proizvodnih obratov. Komisija upa, da se ne bodo uspavali na tem svojem prvem uspehu, ampak da bodo pazili na tak red in čistočo še naprej, saj bo njim samim bolj prijetno življenje v urejenih prostorih, seveda kolikor se pač dá.

V mokri predilnici so se tudi zelo potrudili, vendar bi lahko bilo še bolje. Posebne stare navlake ni bilo, pač pa so bile pri stiskalnici še stvari, ki ne spadajo tja. Večkrat bo treba pomiti stene in umivalnik ter vsako stvar pustiti na svojem mestu, kamor spada.

Motovilnica pa je prostor v predilnici, ki se dá najlepše urediti, kar je seveda tudi bil, le sušilnica, ki spada tudi zraven, jim je znižala oceno. Lahko bi se sušilci malo potrudili ter spravili prah in pajčevino proč, da ne bi kvarili ugleda motovilnici.

Ker smo že pregledali vse proizvodne obrate, pogledimo še naše delavnice. Ključavničarska delavnica je bila zelo lepo okrašena, najbrž še nikoli tako; lahko trdimo, da je naredila velik napreden korak naprej in naj se še naprej razvija v tem smislu, samo pozabiti ne sme, da ni samo zunanji izgled, temveč je treba urediti tudi material po omarah (sortiranje) ter orodje po predalih, kjer se je še vedno našel nered. Pripomniti pa moramo, da so krasili in pospravljali v prostem času, za kar jim gre vse priznanje. Upamo, da bodo v bodoče odpravili tudi druge napake, da bo ta delavnica lahko služila za zgled drugim. Pripomnimo naj tudi to, da bi se lahko spomnili na svoj hodnik ter ga malo spravili v red, saj to spada k njim, ne samo v delavnici, tudi pred njo je treba počistiti. Prav to velja za mizarje, v oddelku je bilo še kar urejeno, toda nismo mogli videti v omare, kakšen red imajo tam. Drugače je bilo pospravljeno, le les ni bil zložen tako, kakor bi moral biti, in pa še eno, tudi hodnik je njihov.

Izdaja orodja pa je pravi brlog. Treba bo energičnih ukrepov, da se vzpostavi red, sortira orodje in drugi material, da ne bo po predalih polno umazanega papirja, omara za RK zamazana in neurejena.

Elektriki v tkalnici imajo res prostor tak, da ne ustreza njihovim potrebam, vendar je lahko res sram tiste, ki v tej delavnici delajo, da imajo takšen nered in tako svinjarijo (razmetano, nesortirano, umazano). Čeprav je tak prostor, vendar bi se dal z dobro voljo

urediti, da bi bilo vsaj podobno ljudem, ne pa razbojniški jami. Prav tak nered in taka nesnaga sta tudi pri turbini, da je groza.

Naj pridejo elektriki pogledat istovrstno delavnico v predilnico, pa bodo videli, kako je treba urediti, sortirati material, naj posnemajo ta res vzoren red, katerega je treba pohvaliti, kajti če bi bil po vseh delavnicah tak red, prav tako vsaka stvar na svojem mestu, bi bilo res lepo in ljudje bi imeli veliko več veselja do dela. Tudi tovariš, ki previja motorje, naj si ogleda delavnico nad njim in naj jih posnema, da se ne bo nekoč izgubil v neredu, ki vlada pri njem.

Varilec je bil mož na pravem mestu, znašel se je in kar na zakajeni stroj napisal »Živel VI. kongres!« Možu vse priznanje, vendar pa bi lahko malo bolj pospravil, prav tako tudi kovač. V kotlarni pa se sploh niso zganili, kaže, da so oni republika za sebe.

Dvorišče bi bilo lahko vsaj pograbljeno, če že ne pometeno, kajti tu gre za ugled tovarne in treba bo polagati večjo pozornost na to, posebno v jesenskem času, ko odpada listje.

Iz vsega tega je približno razvidno, kakšno stanje vlada v tovarni po vprašanju čistoče. Komisija je mnenja, da bo treba mnogo delati z delavci, jih navajati na red in čistočo, kajti od tega bo mnogo odvisno, kako bomo svoje proizvodne naloge izvrševali, red in čistoča sta prvi pogoj za uspešno delo.

Komisija predlaga, da se določi komisija, ki naj izmenoma pregleduje obrate med delom;

da se podvzamejo takoj mere za odpravo napak (nove delovne mize, sortiranje drobnega materiala, orodja): sistem čiščenja na vsej črti;

da se vzame to v obzir pri sledečem dobičku; da se skliče člane komisije in obratovodje, da se pogovore o napakah, ki jih je komisija našla.

Komisija je določila mesta, ki so bila dosežena v tem tekmovanju:

Delavnice: 1. Električna delavnica v predilnici. 2. Ključavničarska delavnica. 3. Mizarska delavnica.

Obrati: 1. Predpredilnica (raztezalka). 2. Motovilnica. 3.—4. Sp. tkalnica — Mokra predilnica. 5.—6. Prejemališče surovega blaga — Pripravljalnica. — 7.—8. Munga — impregnacija. 9. Zgor. tkalnica (avtomati). 10. Barvarna.

Člani komisije:

Bergant Srečko, Česnik Jože, Mlekuž Franc, Opara Anton, Drobež Maks

Sklepi delavskega sveta in upravnega odbora

Najvažnejša sklepa zadnjega zasedanja delavskega sveta sta bila, da se organizira študij predloga družbene plana podjetja za leto 1953 po posameznih oddelkih in da se komisijsko ogledajo stanovanjske hiše, ki bi prišle v poštev, da jih podjetje kupi za stanovanja svojim delavcem in nameščencem.

Upravni odbor pa je sprejel na svojih zadnjih zasedanjih sledeče važnejše sklepe:

da se v načelu strinja s priključitvijo na vodovod, ki se bo gradil za okoliške vasi;

da se bodo za novoletno jelko obdarovali tudi upokojeanci tovarne, ki so delali v podjetju 20 ali več let; do konca decembra je urediti spremembe in dopolnitve tarifnega pravilnika;

do se podpre delo za postavitev spomenika padlim borcem v Jaršah;

da se odobri Upravi dijaškega doma v Kamniku dotacija 20.000 din;

za onemogle v Mengšu se odobri podpora v višini 10.000 din;

za denarne in knjižne nagrade nastavnikov in udeležencev predvojaške vzgoje se odobri 10.000 din.

To bi bili v kratkem najvažnejši sklepi obeh naših organov delavskega upravljanja.

Uredništvo

Razmere v našem DUR-u se morajo izboljšati

Opazamo, da zadnji čas uprava našega DUR-a vse premalo polaga pažnje na red in čistočo bodisi v samih prostorih DUR-a kakor tudi na dvorišču in okolici restavracije. Abonenti, gostje in postrežno osebje se pritožuje, da se še sedaj ne kuri niti v točilnici, tem manj pa še v jedilnici, tako da je postrežno osebje, ki se mora zadrževati ves dan v teh prostorih, popolnoma premraženo. Nič bolje se ne godi tudi gostom, ki žele nekoliko posedeti v restavraciji in pokramljati z družbo. Veža DUR-a je večinoma neurejena, nepometna in zaprašena. Stranišče v veži se redno ne čisti in kviri kulturno sliko našega DUR-a. Okolica DUR-a je nasmetena s papirjem in drugo navlakom, je vsa jamasta in blatna, kar daje slabo spričevalo našemu upravniku DUR-a. Po pritožbah stanovalcev v gradu je postal naš DUR, posebno ob sobotah in nedeljah že prava beznica, kjer se pleše, opije, razgraja in razbija do poznega jutra.

V zvezi s tem bi mi, ki nam je pri srečanju naš DUR, opozorili tovariša upravnika DUR-a na sledeče nedostatke, katere naj skuša čimprej odstraniti:

1. Točilnico in, ako je potrebno, tudi jedilnico je treba vsak dan ogrevati, da se bo vsak gost, vsak naš delavec in nameščenec v njem udobno počutil in da ne bo prezebovalo postrežno osebje.

2. Vsako jutro je potrebno vzporedno s čiščenjem notranjih prostorov DUR-a pomesti in počistiti tudi vežo restavracije.

3. Na čiščenje stranišč je polagati posebno pozornost. Ni dovolj, da se stranišče umije samo zjutraj, temveč je treba čiščenje ponoviti tudi čez dan, ako je to potrebno, da se ne bo širil po veži DUR-a tak neznošen smrad.

4. Okolico DUR-a je treba takoj očistiti vse navlake in jo po možnosti nasipati s peskom.

5. V notranjih prostorih DUR-a, in to na vidnih mestih, je treba namestiti opozorila, kakor: »Obnašaj se spodobno«, »Vpitje in razgrajanje ni dostojno za kulturnega človeka« itd., ki bo vsakega objestnega gosta takoj opozorilo, da je v dostojnem in kulturnem lokal.

6. Glede na počitek stanovalcev v DUR-u naj bi se izvajala policijska ura, kakor je predpisana, to pa tudi zaradi tega, da bi imelo strežno osebje svoj počitek. Na morebitne posamezne ponočnjakarske družbe je vplivati, naj ne vpijejo in razgrajajo, da ne bo pritožb stanovalcev.

7. Od upravnika in ostalega osebja DUR-a pričakujemo vsi redoljubni delavci in nameščenci našega podjetja, da si bodo vsi kolektivno vedno in povsod prizadevali, da bode red, čistoča in snaga v našem DUR-a na višku in da si bo s tem obdržal sloves prijetnega in kulturnega lokala. Saj je tudi naš DUR bil predvsem namenjen kolektivu našega podjetja, kamor bo pa — če bodo ti nedostatki odstranjeni — z veseljem stopil tudi vsak drug dostojen in omikan delavec in nameščenec.

Mnenja smo, da bi se s tako pametno gostinsko politiko in disciplino dosegli prav tako zadovoljivi rezultati, kakor jih ima sedaj DUR, ako že ne boljše, razen tega pa bo prišel naš DUR na glas dobre in solidne gostilne, kjer bo dobil vsakdo prijeten oddih.

F. P.

Predlagaj še ti!

Izvedba predlogov, ki so jih člani našega kolektiva zaupali skrinjicam, je v sledečem stanju:

A. Ž.: Radiator v skladišču za olje je v delu. Jama za apno je gotova. Vozički z gumastimi kolesi se bodo uvedli, ko bodo sedanji nerabni.

Rojn Edi: Gumasta kolesa na samokolnicah so v delu. Pot med predilnico in tkalnico se ne bo betonirala, ker je predvideno tlakovanje celotnega dvorišča. Glede vozičkov je omenjeno v prejšnjem odstavku. Nakladanje zabojev se bo reševalo pri preureditvi notranjih prostorov. Prav tako se bo določil prostor za orodje in voziček.

Pripravljalnica: Garderobe za pripravljalnico se bodo reševale pri smotrni preureditvi prostorov po strokovnjakih.

Mežnar Francka: Za izvedbo nadaljnjih cilindrov na previjalnem stroju je dan nalog.

Cidagoj: Gretje spodnje veže tkalnice ni primerno, ker bi se kondenzirana para usedala na stroje in material ter bi s tem povzročala rjo. — Nihajna vrata tudi niso primerna, ker smo enaka morali v predilnici preurediti v navadna.

F. K.

Kaj? Komisija? Kako?

Mož, ki ni pozabil še starih časov in navad, ko je s krepkimi izrazi muštral kranjske rekrute, se je že drugič raztogotil nad komisijo za ogled prostorov, reda in čistoče v tovarni. Po njegovem mnenju komisije niso potrebne. Morda je tudi tarifna komisija odveč. Svetovali bi mu, naj stavi predlog, da komisije odpadejo, sam pa opusti svoje teatralne nastope v podjetju ter pokaže do svojih podrejenih malo boljše odnose, saj do svojih nadrejenih je bolj prizanesljiv. Če mu novinke zamenjajo kakšen kos blaga, bo to že sam uredil in ne bo potreba komisije. Tudi kot nekdanji član kolegija — elite podjetja bi moral imeti dostojnejše odnose do komisij.

Korbar Franc, član komisije

Uslužni DUR

Večer tekstilcev »mulci« priredili, ne zmogli vsega bi sami, za prijaznost DUR so naprosili nujno, da pomagata še vi.

Treba kaj bo posoditi — bomo vse vrnili, prtov nimam, miz ne dam, da sem neuslužen, boste me sodili, zato v baru stregel bom jaz sam.

Res se je potrudil — marsikaj nabavil, dobilo se poceni za magnata, namesto Partizan — DUR dobiček spravil, ne jezite se! Birta vest je pač kosmata.

Ljubeznivi razgovori

Novoletna jelka otrokom bo v veselje, pri odraslih žal rodila je odpor, brez prepira tu pri nas ničev je življenje, al' darovati kaj? Čemu? Ne vem — v mislih je razdor.

Darežljivost stvar trenutnega razpoloženja, sistem prepričevanja, ne po telefonu grom, praksa kaže nam pravilnost takega mišljenja, direktive udarjajo na uho crescendo... aha, si mislim — zaprašen bon-ton.

Koliko časa potrebuje mlado dekle, da se dodobra ogreje

M... je pri delu pričelo mraziti; istočasno pa se ji je zahotelo, da pokramlja s svojo tovarišico. Hiter zaključek in že je pri njej.

»Oh prmejduš — Ivanka —, veš v našem koncu je tako mraz, da je za crknt, pa ti hudič ne dá pare, pri tebi pa je taka blažena toplota.« Obema se je razvezal jezik in tako kramljanju ni bilo ne konca ne kraja. M... je celo pozabila na mraz in ugotovila, da jo bo treba sveda odkuriti na svoje delovno mesto.

Ne želeč, da bi jo kdo opazil, jo je hitrih korakov ubrala nazaj na delo in celo pozabila, da potrebuje za ogrev sama sebe, dasiravno je še mlada, približno dve uri, kar mislim, da ni pretirano. Domnevam pa, da bi bilo priporočljivo, ako bi se M... ob izplačilu priložil primeren recept za ogrevanje, za prenos kalorij iz oddelka v oddelke pa primerno nagrado.

Sodelavec

Delo „Partizana“

V glavnem so naši čitatelji že obveščeni o delu »Partizana«. Prosvetno-kulturne sekcije društva uspevajo kar dobro in bodo naši delavci tudi kmalu lahko videli sadove dela. Naš moški pevski zbor je pričel resno z delom in na odru bomo v bližnji bodočnosti videli dve igri. Prav tako je zadovoljivo delo in na predek telovadbe pionirjev. Ne ustreza pa močem našega kolektiva obisk telovadbe članov in članic, ki se sicer redno vrši, vendar ne dovolj uspešno. Društvo je priredilo sestanek članstva, ki pa je bil še preslabo obiskan in tudi ni rodil posledic, ki smo jih pričakovali. Vsi člani in članice »Partizana« se moramo zavesti, da je telovadba obvezna do 34. leta starosti. Naši vaditelji bodo začeli z učenjem in predelavo vaj za leto 1953 in je zato potrebno, da se vsi telovadci redno udeležujete telovadbe.

Omenili bi samo še to, da je upravni odbor tovarne odobril potrebne zneske za ureditev odra in garderob tako za prosveto kot za telovadce. S potrebnimi prezidavami v dvorani bomo pričeli takoj po novem letu. Dvorano je treba urediti tako, da bo res lahko služila vsem namenom, za katere nam je potrebna.

F.